

SURINAAMSCHIE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 10 Junij 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 9den dezer, n°. 599/528, is aan den Heer T. B. PARRY, op deszelfs verzoek, *cervol* ontslag verleend als LID van de Commissie tot regeling der Uitgaande Regten voor de Producten, en in deszelfs plaats benoemd en aangesteld, de Heer N. BOX.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 10 Junij 1837.

Alzoo de navolgende personen, zich bij rekestee aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, voor de na te melden Slaven, te weten:

CURATOR van het Departement der Onbeheerde Boedels, voor de Slaven *Adam, Eva* en haar Kind *Wigger*; aankomende den Boedel van wijlen CHRISTINA van N. P. LOUIS.

Dezelve, voor de Slaven *Frederik* en *Hermana*; aankomende den Boedel van wijlen JOHAN BURCHARD TEN BROEKE HOEKSTRA.

Dezelve, voor de Slavin *Truitje*; aankomende den Boedel van wijlen P. J. CURIEL.

En

J. F. DE ROOIJ, nom. ix., voor de Slavin *Grietje*; hem nom. ux. in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van drie weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aantekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 11 Junij 1837.

(20793) Alzoo HUGH MAC LEOD, Eigenaar van de Plantaadje *Burnside*, gelegen aan de Zee kust dezer Kolonie, zich bij rekestee aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de Slaven *Lucey* en *Alick*, van gemelde Plantaadje af, en op zijn privé-naam te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van veertien dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aantekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 8sten dezer, de Nd. Am. Brik *Hope*, Kapt. M. S. Wheelen, van Salem, laatst van Caijenne, hebbende 90 dagen reis; Passagier: de Heer Thomas Holmes.

Den 10den, de Engelsche Sloop *Robert Haynes*, Kapt. John Blagrove, van Berbice.

UITGEKLAARD.

Den 8sten, het Schip *Snelheid*, Kapt. C. Wessels, naar Amsterdam; lading: 222 vaten Suiker, 12 balen schoone Katoen en 25 puncheons Rum.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 9den Junij 1837, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: den 2den, Johanna Frederika Elizabeth Brink, Echtgenoot van Egbertus Johannes van Wijhe; dochter. Idem, Catharina van Adjuba van Wind; zoon. Idem, Elisabeth Theodora Eijma; dochter. Den 3den, Charlotte Doornenburg; zoon. Den 5den, Rebecca Isaac de Vries, Echtgenoot van Mozes Eliazzer Pinto; zoon. Idem, Amba van Frans van Meijerhoff; zoon. Idem Catharine Louise Gijswijt, Echtgenoot van Jacob Crieté; zoon. Den 9den, Johanna Christiana Frederica Seintzinger, Echtgenoot van Johan Heinrich Jacobs; zoon. Idem, Rebecca Henriques Corino, Echtgenoot van Isak Nahar Mesquita; dochter.

OVERLEDEN: den 2den, Charles William Connell; oud 36 jaren en 2 maanden. Den 5den, Helena Pauline van Emden, dochter van E. van Emden en Abigaël de la Parra; oud 6 maanden. Idem, Maria Elisabeth John, dochter van Cecilia van Oehlers; oud 16 jaren. Den 6den, Anna Elizabeth White; oud 40 jaren en 6 maanden. Den 7den, George Leendert Steekdoorn, zoon van Ester Bloeiamaand; oud een jaar en 6 maanden. Den 9den, Carolina Frederika Andresa Elizabeth Engelenburg; oud 8 jaren en 4 maanden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

Van welken kant het goede komt, dat op prijs te stellen en aan te nemen is niet alleen eene deugd, maar zelfs plicht voor eene Regering; maar, hoe zeldzaam zulk ook plaats grijpt en hoe weinig iets goeds en nuttigs naar waarde geschat of dankbaar opgenomen wordt, zoo moet men daarom zulks evenwel niet nalaten. Even zóó moet men, als men iets goeds en groots opmerkt bij anderen, al behagen ons derzelver handelingen in het algemeen niet, dit goede als edel en prijzenswaardig mede vereeren; omdat de innerlijke waarde meer geldt, dan de hoedanigheid der personen. Daarom hebben wij hulde gedaan aan de fierheid en edele denkwijze der Koningin Regentes van Spanje, weigerende aan de Cortes om rekenschap af te leggen op welke wijze zij hare dochter eene opvoeding zoude geven. Wij hadden zulks niet verwacht, nadat de Koningin zich den eed op de constitutie van 1812 had laten afdwingen, en toch het bestuur der zaken niet neder gelegd had. Maria Theresia werd als een kind toevertrouwd aan eene onstuimige vergadering van toenmalige volksrepresentanten, en hare moeder behield haar alzóó troon en scepter; en het edel gedrag bevond zij zich niet in eene schier gelijksoortige omstandigheid, toen met het afdwingen der constitutie van 1812, de Koningin-Regentes Christina zich liet beheerschen door eene overmoedige revolutionnaire factie. Maar ook de regten op den troon waren voor Maria Theresia duidelijker dan voor Isabella II. Het zij zóó; maar het

zou wenschelijker geweest zijn voor het koningskind, indien hare moeder, bij het jongste oproer, de fierheid had aan den dag gelegd, welke haar nu zoo zeer ter eere verstrekt. — Die revolutionnaire aanspraken der Cortes bewijzen evenwel dat de koninklijke waardigheid miskend en verguisd wordt in het ongelukkige Spanje, 't welk, niet tevreden met eenen burger-oorlog over successie-regt te voeren, zich nog overigens inwendig verteert door huishoudelijke twisten. Spanje vertoont op kleiner schaal en met belagchelijke inzichten de groote omwenteling der vorige eeuw; indien sedert de ondervinding niet geleerd had wat goed en wat verkeerd was bij dit groote drama, dan zoude het naäpen zelfs van de dwaasheden en misdadige verkeerdheden daarvan in het zoogenaamde constitutionele Spanje geenen bijval vinden. De tijd zal de sluier oplichten over het eindelijk lot van dit rampzalig koninkrijk, nu een speelbal der partijen, een roof voor den vreemdeling. Indien Koning Ferdinand de gevolgen had kunnen voorzien van een door hem te ligtvaardig geteekend besluit, dan zoude het land niet zoo verscheurd en den vreemdeling ten prooi geworden zijn; dan zoude de staat geen onmetelijk bankroet gemaakt hebben en niet worden uitgezogen door bedriegers, die de schatkist ledig en hunne beurs gevuld weten te maken; dan had hij geene wederregtelijke uitsluiting van den troon geteekend. De vrijheid, zal zij duurzaam gevestigd zijn, moge met bloed op Vaderlandschen bodem bevestigd moeten worden, maar voorzeker niet in het bloed van burgers tegen burgers. Jammerlijke verblindheid, die belet te zien dat Engelsche staatkunde en eigenbelang, en niet belangstelling in het welzijn des lands het hulpbetoon aan eene op zich zelve te niet gaande zaak verleenen; die niet inziet, dat de met vreemde wapenen gekochte vrijheid, in der daad niets anders is dan een cynsbaar worden aan vreemden! En dan nog roemt een Spanjaard in dien Engelschen bijstand; en erkent daaraan alleen de overwinning schuldig te zijn!

De Oostenrijksche *Beobachter* behelsde dezer dagen de nieuwe *Tewdschikulliste* of naam- en ranglijst van de hooge ambtenaren en stadhouders des Turkschen rijks, zoo als die jaarlijks na het Bairamsfeest met de daarbij gebruikelijke plegtigheid openbaar wordt bekend gemaakt. Deze lijst houdt dit jaar niet dan bevestigingen in de posten door de hooge staat-ambtenaren bekleed, en is uit dien hoofde slechts om de rangorde merkwaardig.

De eerste plaats bekleeft de visier Ibrahim-pacha (*Mehemed-Ali's* zoon) als scheik der heilige stad Mekka, stadhouder van Habesch (*Abyssinie*) en Dschedda, en voorts Muhassel van het stadhouderschap Adana; op hem volgen: de vizier Halil Refuat Pacha, eerste schoonzoon van den Gróten Heer, seraskier der geregelde troepen en kommandant van Konstantinopel; de vizier Said-pacha, tweede schoonzoon van den Sultan, als seraskier van Anatolie; de Muchir Ahmed-Tewzi-pacha, stadhouder van den Archipel, kapudan-pacha, of groot-admiraal, Muschir van de landweer der garde in het stadhouderschap Chodamendkiar, Muhassil van andere streken en oppertoezichter over het bouwhout; de Muschir Putuw-pacha, minister van binnenlandsche zaken; de Muschir Ahmed Chulussi-pacha, minister voor de buitenlandsche zaken; de Muschir Tahir-pacha, opperkommandant der Artillerie, stadhouder van Tripoli, in Barbarije, en bezitter van het Sant-schakat-Alaja, de visier Mehmed-Ali-pacha, als bezitter der stadhoudersschappen van Egypte,

Damascus, Aleppo, Candia, Tripoli in Syrie, Safed, Saida en Bairut en der Sandschakaten van Jeruzalem, Naplus, Canea en Rettimo, de visier Ali, Risa-pacha als stadhouder van Bagdad en Bassora. In de plaats van den overleden redacteur van den *Moniteur Ottoman Hassan Masher Effendi*, is diens broeder *Mehmed Effendi* benoemd geworden.

De *Weener Zeitung* hield dezer dagen de voor de tegenwoordige regering nieuw vastgestelde groote, middelbare en kleine titulatuur, benevens de uitvoerige beschrijving van de dien overeenkomstige groote, middelbare en kleine keizerlijke wapenschilden. De groote titel van den Keizer luidt als volgt: »Wij, *Ferdinand* de eerste, door Gods genade Keizer van Oostenrijk, koning van Hongarije en van Bohemen, van dezen naam de vijfde; koning van Lombardije en Venetie, van Dalmatie, Croatie, Sleavonie, Galicie, Lodomirio en Iljirie; koning van Jeruzalem, enz.; Aartshertog van Oostenrijk, Groot-hertog van Toskane; heitog van Lotharingen, van Salzburg, van Stiermark, Korinthe, Krain; Grootvorst van Zevenbergen, Markgraaf van Moravie; Hertog van Opper- en Neder-Silezie, van Modena, Parma, Piacenza en Guastalla, van Auschwitz en Zator, van Teschen; Friaul; Ragusa en Zara; Vorstelijk Graaf van Habsburg, van Tijrol, van Kijburg, Görz en Gradiska; Vorst van Trient en Brixen; Markgraaf van Opper- en Neder-Lousitz en Istrien; Graaf van Hohenembs, Feldkirch, Bregenz Sonnenberg enz., Heer van Triest, Cattaro en van den windischen Mark.

— Om een denkbeeld te geven van de uitgebreidheid van den engelschen handel, wordt medegedeeld, dat het aantal engelsche koopvaardij-schepen bedraagt een getal van 24,280, waarvan de gezamenlijke inhoud groot is 2,533,685 tonnen, en de bemanning 66,583 personen bedraagt. Bovendien had men in de koloniën nog 3379 koopvaardij-schepen, van te zamen 214,878 tonnen inhoud en met 15,059 man equipaadje. Engeland bezit dus in 't geheel 27,859 koopvaardij-schepen.

— Hoe voorzigtig men moet zijn met het begraven van schijndooden, leert weder eene onlangs te Hermannstadt, in Zevenbergen, voorgevallen ontzettende gebeurtenis. De luitenant-kolonel *Elsasser*, luitenant-auditeur-generaal en justisie-referendaris bij het Zevenbergsche generaal militair kommando, overleed, naar men meende, aan de *cholera* en werd begraven. Kort daarna werd in zijne nalatenschap een kostbare ring vermist, en een van zijne bedienden, die verdacht werd denzelven te hebben ontvreemd, beweerde, dat zijn heer dien ring steeds aan zijnen vinger droeg en dat dezelve waarschijnlijk daaraan bij zijnen dood gebleven was. Het lijk werd dus opgegraven, en nu bevond men, tot groote ontsteltenis van allen, die daarbij tegenwoordig waren, dat de ongelukkige luitenant-kolonel, na zijne ter aardebestelling, uit den schijndood ontwaakt en eerst daarna werkelijk gestorven was, waarvoor ten bewijze strekte, dat het lijk op den buik lag, en het vleesch aan handen en armen was afgeknaagd.

EDICTALE CITATIE.

(20800) Uit kracht van de acte eerste default met admissie tot een tweede daging, in dato 2 Junij 1837, verleend door het Gerechtshof te Suriname, aan HENDRIK ADOLPH BUIK, in qualiteit als Executeur in den Boedel van wijlen LAMBERTUS THIJM, impetrant van Edictale Citatie.

Zoo worden door mij Exploiteur bij het Gerechtshof voornoemd, bij openbare Edictale *ad valras curiae* gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij deze, alle bekende en onbekende buitenlandse Creditoren van den Boedel wijlen LAMBERTUS THIJM, mitgaders elk en een iegelijk, die éénig regt, actie of pretentie van welken aard ook, tot lasten den voormelden Boedel hebben; geïmpetreerden en gedaagden.

Omme te compareren ter laatst te houdene geprivilegeerde rolle, bij hetzelfde Gerechtshof, in de maand December dezes jaars, des voormiddags ten acht ure, ten einde de impetrant qq. te zien dienen,

van acte eerste default en tweede daging alsmede de Negerin *Laurette* met haar zoon *Petrus*; alles opgemelde Boedel aankomende.

Paramaribo den 8 Junij 1837.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

ADVERTISSEMENTEN.

De Belastingen der Hoofdgelden, vóór het einde dezer maand ten kantore van den ondergeteekende, moetende worden voldaan, zoo is het dat zulks bij deze ter kennis van de daarbij belanghebbenden wordt gebracht.

Paramaribo den 30 Junij 1837.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester,

WESENHAGEN.

(20794) Aan het DEPARTEMENT der Onbeheerde Boedels en Weezen, zijn gedeveleerd, de navolgende Boedels, als:

Van REINDERT JURIAAN VAN DER KAMP, (overleden den 16den Julij 1836) den 3den April 1837. MARIA CHARLOTTE WILLEMINA GOLLENSTEDE, (overleden den 31sten Maart 1837) den 19den dito; en RICHARD LEARY, (overleden den 3den April 1837) den 9den Mei 1837.

En worden mitsdien bij deze alle Creditoren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pene als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 30 Junij 1837.

De Kurator en Weesmeester,
W. H. LANS.

Derde Advertentie.

(20799) De Exploiteur bij het Gerechtshof te Suriname, zal op Vrijdag den 16den Junij 1837, des voormiddags ten negen uren, ter kastelenij van gemeld Gerechtshof, publiek bij executie verkoopen:

Het HUIS en ERF, gelegen aan de Zwartenhovenbrug Straat, La. D. No. 223; aankomende J. A. SANCO.

Paramaribo den 30 Junij 1837.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

(14182) De ondergeteekenden, zullen op Dingsdag den 13den dezer, door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verhuren:

Een Man- Neger Eersteling; aankomende de Plantaadje *Kocqswoud*, zijnde een bekwame *Delver*.

Paramaribo den 9 Junij 1837.

V. VAN HALM Jz.,
qq. c. s.

SURINAAMSCHIE MAATSCHAPPIJ

VAN

WELDADIGHEID.

** Vergadering van HOOFD-BESTUURDERS en ONDERSCHIEDEN COMMISSIEN, op Dingsdag den 13 Junij 1837, 's avonds ten 7½ uren, in het lokaal van de Loge *Concordia*.

(20805) De ondergeteekenden Executoren des Boedels wijlen den Heer M. J. COSTER, roepen door deze op, een ieder, die vermeenen mogt eenige vordering ten lasten dier Boedel te hebben, hunne Rekeningen in blanco bij de ondergeteekenden intezenden, om na accoord bevinding betaling te ontvangen; voorts worden alle Debiteuren van gezegden Boedel minzaam uitgenoodigd, om hun verschuldigde ten spoedigsten aan te zuiveren.

Wijders zullen zij op aanstaanden Woensdag den 14den Junij, 's namiddags om 4 uren, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, ten huize van Mejufvrouw C. J. SMITH aan de Waterkant, publiek doen verkoopen:

Wélonderhoudene MEUBELEN, ZILVERWERK, LIJFKLEEDEREN, &c.,

alsmede de Negerin *Laurette* met haar zoon *Petrus*; alles opgemelde Boedel aankomende.

Zullende één dag vóór- en op den verkoopdag te bezigtigen zijn.

Paramaribo den 9 Junij 1837.

JOSEPH HEIDEMANS qq.
J. B. MONK qq.

Letterkundige en Wetenschappelijke Nieuwstijdingen.

ENGELAND. — Sommige Engelsche Dagbladen hebben zich menigerlei spotternij veroorloofd over de onbeduidende verhandelingen en trekken van pedanterij, welke, bij de laatste britsche Vereeniging van Natuuronderzoekers te Bristol, zich onder de waarlijk belangrijke en ter bevordering der wetenschap nuttige mededeelingen gemengd hebben. Maar een strijd van ernstigheid is er ontstaan tegen den Geoloog Dr. Buckland, die bij de voormelde gelegenheid heeft beweerd, dat onze aarde ontwijfelbaar reeds miljoenen jaren oud is, en dat ook onlang kenners der Hebreuwsche taal eene geheel andere vertaling der twee eerste verzen van *Genesis* hebben gegeven, dan tot hertoe aangenomen was. Naar het gevoelen van Buckland zouden dan ook door de zes scheppingsdagen gelijk vóór hem reeds door anderen beweerd was, onbepaalde tijdvakken moeten verstaan worden. Het Engelsche weekblad *John Bull* is inzonderheid tegen Dr. Buckland te veld getrokken, en heeft doen opmerken, hoe dwaas het is, het woord Gods naar geologische inbeeldingen te verdraaijen, en aan eene zoo eerwaardige en heilzame instelling, als de viering van den sabbath of godsdienstigen rustdag is, alle heiligheid en goddelijken oorsprong te ontnemen.

DUITSCHLAND. In den loop van den vorigen zomer heeft men aan de helling van den Sigmaringschen Heuberg eene in vele opzichten merkwaaardige onderaardsche holte ter lengte van 400 voet ontdekt. De ingang is nabij eene groote rots, te midden van hoog opgaande beukenbossen. Het eerst treed men in een lang vertrek van 100 voet, dat westwaarts loopt. Van hier komt men weder in eene 100 voet lange kamer, welke eenigzins naar het zuiden gaat. De wanden bestaan uit sneeuwvitten, schitterende steen, waaraan zich de schoonste voortbrengselen van dropsteen vertoonen. Het derde groote vertrek, insgelijks ter lengte van omtrent 100 voet, staat met de vorige in verband door eenen grooten ingang, die zeer hoog en breed is, en van het westen naar het oosten loopt. De gehele grot gelijk naareene kerk van Gothische bouw- orde met gedeeltelijk ingestorte bogen. In eene zuidelijke rigting ontwaart men eene groote rotspleet, van aanmerkelijke lengte en hoogte, en laatstelijk ziet men eenen gang van 150 voet lengte. In denzelven vindt men beenderen van menschen en beesten. De ronde gang zelfs met zeer zeldzame dropsteen figuren versierd. De ontdekker heeft deze holte naar den Souverein de *Karels-grot* genoemd. Deze is de vierde grot, welke in dit gebergte is ontdekt; alle zijn slechts twee uren van elkander verwijderd. De *Königshöimer* heeft 318, de *Karlshöhle* 400, de *Königshöinger* 400 en de *Mühlheimer* 350 voet lengte.

— Men heeft thans een officieel verslag van men aangaande de geneeskundige behandeling van eenige cholera-kranken in het homöopathisch gesticht te München; de uitslag daarvan is zeer gunstig. Hetzelve is door de geneesheeren Reubel, Wiedemann en Roth opgemaakt en behelst onder anderen, dat het gesticht den 12den December II. geopend werd en er tot den 31sten December 9 lijders in werden opgenomen en verpleegd; zeven van dezelve hadden reeds, ter volkomen hersteld, het gesticht verlaten, terwijl de overige twee nog in behandeling waren. Bij sommigen dezer lieden had de cholera reeds eene aanmerkelijke hoogte bereikt. Behalve voor cholera-lijders, stond het gesticht ook voor andere kranken open, die homöopathisch wilden behandeld worden.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.